

кайте благодареніята си между зеленытъ вѣйкы, въспѣйте Нему прѣди да запѣете на другарчетата си.

Славословіето къмъ Бога да бѣде въ сърцата ни когато си лягамы; славословіето къмъ Бога да бѣде на устнытъ ни, когато отъ сънь ставаме.

Добрината на майкѣтъ.

Я погледай, сыноко, — думаше единъ баща на сына си — и виждь онѣзи квачкѣ тамо съ малкытъ пиленца. Съ каквѣ gryжѣ имъ промысля хранѣ, и съ колко добринѣ имъ ѣхъ опрѣдѣлѣхъ да ѣхъ ядѣтъ!

Когато пилякѣтъ (ястребѣтъ) ся вѣе по въздухѣтъ надъ тѣхъ, когато орелѣтъ лети високо за хыщѣтъ си, будното ѣ око гы залича, и тя прибира пиленцата си подъ крылѣтъ си, и гы прикрыва отъ опасность.

Колко лесно пилякѣтъ можаше да ся спусне врѣзъ неѣхъ, и да ѣхъ счепса въ ногтѣтъ си! Но колко смѣло ся противи тя на неприятелиа си, и колко безстрашно гледа на неговото приближаваніе! Тѣѣ изнурява тя всякой день силѣтъ си за да прѣхраня пиленцата си, и туря живота си въ опасность за да гы защищава.

Като гледашъ тѣзи квачкѣ и пиленцата ѣ, не ти ли иде на умъ, сыноко, за бдителнѣтъ gryжѣ на майкѣ ти въ днитѣ на твоето нѣжно младенчество? Тогази, сыне, майка ти тя разиграваше на колѣнѣтъ си, пригрѣщаше тя въ обятіята си и тя хранеше съ топлото млѣко на гърдытъ си. Когато ты биваше здравъ и веселъ, ты ся радваше, смѣеше ся и вѣржаше добро сърдце отъ твоитѣ дѣтинскы заиграванія; когато ты виждаше боленъ, ты плачеше надъ тебе съ утѣшеніе; и въ опасность — ты бѣше готова да положи гърдытъ си срѣщу убійственнѣтъ стрѣлѣ, и да положи своѣтъ главѣ за да запази твоѣтъ.

Майка ти ты е научила най-напрѣдъ дѣтинскытъ онзи языкъ, да изговаряшъ : Тате, Мамо. Даже и до сега ты всякой день всява въ душѣтъ ти любовѣтъ къмъ мудростѣтъ, истиннѣтъ и добродѣтельтъ. Налива въ ушиѣтъ ти и присажда въ умѣтъ ти онѣзи заповѣди и добры мнѣнія, които